ഡോക്ടർ എൻ. കെ. പണിക്കർ

ഡോ. കെ. ഭാസ്കരൻനായർ

കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായ ഡോ: എൻ. കെ. പണിക്കരുടെ പൊട്ടന്നെയുള്ള നിര്യാണം എന്നെ ഞെട്ടിക്കുകയും വലിയ ദുഃഖത്തിൽ ആഴ്ത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞഡിസംബർമാസം ആദ്യം തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ച് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിന് എന്തെങ്കിലും കുറവുള്ളതായി തോന്നിയില്ല. സ്വന്തംജീവിതത്തിൽ എന്നല്ല സാധാരണ ചേഷ്ടകളിൽപോലും, ആദരണീയമായ ചിട്ടയും നിയന്ത്രണവും പാലിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം. കോപംകൊണ്ട് ചുറ്റുപാടുകൾ മറക്കുകയോ, ഉത്സാഹത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ട് ആവേശംകൊള്ളുകയോ, ഉറച്ചു സംസാരിക്കുകപോലുമോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടജീവിതം ഇത്രപെട്ടെന്ന് അവസാനിച്ചതു് വിധിയുടെ കുചേഷ്ടിതം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയുവാൻ തോന്നുന്നില്ല.

ലോകപ്രശസ്തി നേടിയ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകനും സർവ്വോപരി ആദർശനിഷ്ഠനായ ഒരു നല്ലമനുഷ്യനുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടുമൂലം രാജ്യത്തിന് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നതു്. സമുദ്രജീവിജ്ഞാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ പ്രഗൽഭനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അന്യരാജ്യക്കാരെ അതിരററു വാഴ്ത്തുകയും തന്നാട്ടിലുള്ളവരെ വേണ്ടത്ര ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വികലമായ ഒരു മനോഭാവം കേരളനിഭരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ദ്രവിഭോഗങ്ങളിലെല്ലാം കാണാമെന്നു പറയാറുണ്ട്. ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന ഔദ്യോഗികപദവിയിൽ കുടിഞ്ഞ് ഡോ: പണിക്കർക്കുണ്ടായ അസുലഭമായ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വിദ്യാസമ്പന്നരായ ആളുകൾക്കുപോലും പറയത്തക്ക അറിവില്ലെന്നു തുല്യത്തതിന് ഇതും ഒരു കാരണമായിരിക്കാം.

ആദ്യകാലങ്ങൾ

കോട്ടയത്തുകാരനായ നെടുമങ്ങാട്ട് കേശവപ്പണിക്കർ മദിരാശി ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ നിന്നാണ് ജന്തുശാസ്ത്രത്തിൽ ആദ്യബിരുദം നേടിയതു്. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയുടെ ജന്തുശാസ്ത്രവകുപ്പിൽ ഗവേഷണത്തിനു ചേർന്നു. സമുദ്രപുഴുക്കളെ എന്നുപറയുന്ന ജന്തുക്കളെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഗവേഷണം നടത്തിയതു്. സാധാരണയായി പാറകളിലും മററും പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ മനോഹരജീവികളെപ്പററി അദ്ദേഹം 22-ാമത്തെ വയസ്സുതൽക്ക് ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. യശഃശ്ശരീരനായ പ്രൊഫ: ഗോപാലയ്യരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിൽ, ശാസ്ത്രത്തിൽ, അന്നുനടന്ന ഗവേഷണയജ്ഞത്തെപ്പററി രോമാഞ്ചത്തോടുകൂടി മാത്രമേ സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അവിടെ മറ്റൊരു ഗവേഷകനായിരുന്ന എം. കെ. സുബ്രഹ്മണ്യവും കേശവപ്പണിക്കരും തമ്മിൽ പ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഒരുമത്സരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയാം. പണിക്കർ വിചിത്രമായ ശരീരഘടനയും ജീവിതരീതിയുള്ള അനേകം പുതിയ കടൽപുഴുക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചു. 25 വയസ്സ് തികയുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ഡി. എസ്സി. ഡിഗ്രിയും നേടി. പിന്നെ അല്പകാലം മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻകോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നശേഷം അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽപോയി. 1851-ൽ ലണ്ടൻനഗരത്തിൽ നടന്ന ലോകപ്രസിദ്ധമായ പ്രദർശനത്തിന്റെ ആദാഹത്തിൽ നിന്ന് നൽകിവരുന്ന സ്കോളർഷിപ്പിന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുക എന്ന ബഹുമതി

യാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു്. കേരളസർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായ ഡോ: ആർ.എസ്. കൃഷ്ണനും ഈ ബഹുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യുദ്ധകാലഘട്ടത്തിൽ

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്ന് ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങി. അതുകാലത്തു് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന പ്രയാസങ്ങളെപ്പററി അദ്ദേഹം ഭയവിഹ്വലമായ വിവരണങ്ങൾ നൽകിയതോർക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിനിടയ്ക്ക് ആഫ്രിക്കൻ സഞ്ചാരത്തെ പററി നാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുന്നവഴി അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ്കപ്പൽ ടോർപിഡോ ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ ആപത്തുകളെയെല്ലാം അതിജീവിച്ചാണ് അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തിയതു്. പിന്നെ അല്പകാലം തിരുവനന്തപുരത്തു് പ്രൊഫസ്സറായും മദിരാശിയിൽ താൻപാർച്ച ഗവേഷണശാലയുടെ ഡയറക്ടറായും ഇരുന്നശേഷം അദ്ദേഹം ഇന്ത്യാഗവണ്മെണ്ടിന്റെ മത്സ്യഗവേഷണവകുപ്പിൽ ചേർന്നു. ഈ രംഗത്തു് ഡോ: പണിക്കർ രാജ്യത്തിനു നൽകിയ വിലയേറിയ സേവനം എന്നെന്നും സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടതു് പ്രധാനമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ മത്സ്യസമ്പത്ത് വററെ വൈപുല്യത്തിനും പ്രാധാന്യത്തിനും പററി ലോകത്തിനു ബോധവാന്മാരാക്കിയതു് അദ്ദേഹമാണ്. അതോടൊപ്പം സാദ്ധ്യമായ ഒരു അക്ഷയപാത്രമല്ലെന്നും അതിലെ വിഭവങ്ങൾ തീർന്നുപോകുവാൻ തുടയാകാതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ മുന്നറിയിപ്പുകൊടുത്തു. ഗതിനേടേണ്ടിയാണ് വിസ്തൃതമായുള്ള സമുദ്രശാസ്ത്രഗവേഷണം അദ്ദേഹം ആരംഭിപ്പിച്ചതു്. ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഈ പരിപാടികൾ എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമാവുമെന്നു് ഭാവിയിലെ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഏതായാലും സംവിധായകന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റേയും രാജ്യസ്നേഹത്തിന്റേയും പിറക്കംതലമുറകളെ കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധയുടേയും പോരായ്മകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയ്ക്കു മാത്രമല്ല, ലോകത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപാരമായ അറിവും നിതാന്തമായ അനുഭവസമ്പത്തും അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നു. അനേകം സാർവ്വലൗകികപരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ഒരു ഖേദം

ദക്ഷിണസമുദ്രങ്ങളിൽ ഭീമമായ അളവിൽ ലഭ്യമായ ഒരുതരം ഉഭയജീവികളെക്കുറിച്ച് സർവ്വരാജ്യ ഭക്ഷ്യസംഘടന നടത്തുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു ഗവേഷണപദ്ധതിയുടെ നായകനായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിക്കുവാൻ ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചെറുജീവികൾ തിമിംഗലങ്ങളുടെ ഭക്ഷണമാണ്. പക്ഷേ മനുഷ്യന്റെ ദുരാഗ്രഹംമൂലം തിമിംഗലങ്ങൾ നിഷ്ക്കരുണം വേട്ടയാടപ്പെട്ടു നാമാവശേഷമാവുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ ആഹാരമായിരുന്ന ചെറുജീവികൾ കണക്കററ് പെരുകിയിരിക്കുന്നു. മാംസ്യപദാർത്ഥങ്ങളുടെ (പ്രോട്ടീൻ) ദുർഭിക്ഷംമൂലം വിഷമത്തിലായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യസന്തതിയുടെ ദുരിതത്തെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഈ ജീവികളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ ഉദ്ദേശമെന്ന് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും ഡോ: പണിക്കരുടെ വിലയേറിയസേവനം ഈ സുപ്രധാനപദ്ധതിക്ക് ഇനി ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന വസ്തുത അത്യേയററം ഖേദകരമായിരിക്കുന്നു.

ചെറുപ്പകാലത്തു് അടുത്തടുത്ത മുറികളിൽ താമസിച്ച്, ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തീർത്ഥാടനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട് സതീർത്ഥ്യന്മാരായി കളിച്ചും ചിരിച്ചും വാഗ്പ്രതിവാദം നടത്തിയും ചെലവഴിച്ച അവിസ്മരണീയമായ എത്രയോ നാളുകളിലെ അനുഭവങ്ങളാണ് പണിക്കരെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിറയുന്നതു്. സുബ്രഹ്മണ്യവും പണിക്കരും ഞാനും ഒന്നിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ "മൂന്നു ജന്തുക്കൾ പോകുന്നു" എന്നു് പ്രായംകുറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികൾ കളിയാക്കിയിരുന്നു. അതു് വലിയ ബഹുമതിയായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു്. ജീവജാലത്തിന്റെ മഹാത്ഭുതങ്ങളിലേക്ക് ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച നേടുവാൻ അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്ത ആ കാലങ്ങളിലെ ആഹ്ലാദം എങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു! ആ യത്നത്തിൽ ഏററവുംകൂടുതൽ വിജയം നേടുകയും ആയുരന്ത്യംവരെ അതിന്റെ ആനന്ദം അനുഭവിച്ച് ചരിതാർത്ഥനാവുകയും ചെയ്ത കേശവപ്പണിക്കർക്ക് എന്റെ കണ്ണുനീരിൽ കതിർന്ന സ്നേഹാഞ്ജലികൾ!

Digitized by Kerala Sahitya Akademi